

РЕШЕНИЕ

№ 3608

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10653** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Е. Г. Г.- И., чрез пълномощника- адв. В. С.-К. срещу мълчалив отказ по подадено по ЗДОИ заявление с вх.№1603/29.08.2024 година по регистъра на II Специализирана акушеро - гинекологична болница за активно лечение (САГБАЛ) „Шейново“ ЕАД.

Наведените основания за оспорване са за неспазване на формата, установена в чл. 38 ЗДОИ, допуснати съществени процесуални нарушения и за противоречие на обжалвания акт с материалноправните разпоредби и целта на закона- 146, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК. В тази връзка сочи, че разпоредбата па чл. 39 ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят е мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация. В случая, като не се е произнесъл в законоустановения срок с изрично решение, изпълнителният директор на II САГБАЛ „Шейново" ЕАД е допуснал съществено нарушение на

административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ. Заявява искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът- Изпълнителният директор на II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД- [населено място] не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената жалба.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със Заявление, вх. № 1603 от 29.08.2024 г., на основание разпоредбите на ЗДОИ, Е. Г. Г.- И. поискала от II САГБАЛ „Шейново" ЕАД достъп до следната обществена информация:

„1. Лицето И. А. К., ЕГН [ЕГН], има/ имало ли е трудовоправни отношения с представляваното от Вас лечебно заведение? В случаи, че отговорът е положителен, кое е правното основание, на което е сключен трудовият договор и на коя дата е сключен същият?

2. На коя дата е прекратено трудовото правоотношение на И. А. К., ЕГН [ЕГН], с представляваното от Вас лечебно заведение?“

В така подаденото Заявление за достъп до обществена информация, заявителят е посочил като начин на получаване на информацията - копие, предоставено по електронен път на посочен от същия имейл адрес.

Заявлението е подадено на 29.08.2024 г. и е регистрирано с вх. №1603 от същата дата. По заявлението няма произнасяне.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 21.11.2024 г. за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп за обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Разпоредбата на чл. 3, ал.2, т.1 от ЗДОИ, предвижда, че този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации. В случая се установява, че едноличен собственик на капитала на П САГБАЛ „Шейново“ ЕАД е Столичната община, поради което П САГБАЛ „Шейново“ ЕАД е публичноправна организация, по смисъла на легалната дефиниция § 1, т.4, б.„г“ от ДР на ЗДОИ, а оттук и задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, каквато според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Както е възприето в съдебната практика за субектите по чл. 3, ал. 1 и ал.2 от ЗДОИ, сред е и ответникът, е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Мълчанието е липса на воля и формира мълчалив отказ за предоставяне на исканата информация по силата на законовата фикция, установено в чл.58, ал.1 АПК. В съответствие с установената съдебна практика, при подадено заявление по ЗДОИ, задълженият субект дължи произнасяне с писмен акт по образуваното пред него административно производство, с който да се произнесе „по редовността, допустимостта и основателността на искането “ (Определение № 14029/24.11.2014г. по адм.дело № 13311/2014 г. на ВАС, V, постановено по настоящото дело/ както и Определение № 6655 на ВАС по адм.д. № 556/2009 г., III о; Определение № 5670/25.04.2014 г., постановено по адм.дело № 4701/2014 г. по описа на ВАС, VII о., Определение №14029/24.11.2014 г., постановено по адм.дело №13311/2014 г.и др.) В случаите, когато задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ не се произнесат в срок по подадено пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Изложеното налага извод, че единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови изричен писмен акт по подаденото до него заявление за достъп до обществена информация, в който да е обективизирана ясно и изчерпателно изразената по целия предмет на заявлението воля. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от органа при преценката на основателността на искането.

За пълнота на мотивите следва да бъде посочено, че поисканата със заявлението информация е обществена, във вида на служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ- информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. По отношение на нея е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, който се предполага до доказване на противното, съгласно § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, като оборването на тази законова презумпция е задължение на органа по чл. 3 ЗДОИ. С поисканата информация би се постигнало повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ, видно вкл. от представеното по делото разпечатано копие на статия, публикувана в електронното издание на вестник „Капитал“, свързана с подаден сигнал за корупция с

вх.№С-8/08.01.24 г. до КПКОНПИ, също приложен и приет по делото като писмено доказателство.

С оглед на изложеното, оспореният мълчалив отказ се отменя, а делото като преписка, се връща на задължения субект за произнасяне.

При новото произнасяне, изпълнителят директор на II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД или определеното от него лице по чл.28, ал.2 ЗДОИ следва да се съобрази с изискванията по ЗДОИ и изложените по-горе от съда мотиви, като постанови надлежно мотивиран писмен акт по всеки един от поставените от заявителя въпроси.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаният размер на направените от жалбоподателя разноси е общо в размер на 1010 лева и се присъжда изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД по подадено по ЗДОИ заявление с вх.№1603/29.08.2024 година по регистъра на II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД.

ИЗПРАЩА делото като преписка на изпълнителния директор на II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД за ново произнасяне по заявление с вх.№1603/29.08.2024 г., подадено от Е. Г. Г.- И., при спазване на указанията по приложението на закона, дадени в мотивите към решението.

ОСЪЖДА II САГБАЛ „Шейново“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Е. Г. Г.- И., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1010 (хиляда и десет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: